

Sygn. akt I 1 C 1908/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **R. K.**

przeciwko: **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

I. zasądza od powoda R. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. nakazuje zapłacić powodowi R. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 716 zł 34 gr (siedemset szesnaście złotych 34/100) tytułem zwrotu części kosztów sądowych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) S.A. w W. kwoty 2.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, przy czym - w zakresie zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika reprezentującego powoda - według przedstawionej faktury Vat.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, że w dniu 8 czerwca 2014 r. uległ nieszczęśliwemu wypadkowi (przewrócił się na rowerze), w następstwie którego doznał urazu kręgosłupa, ran ciętych i szarpanych oraz skręcił lewą kostkę. Podał też, że w chwili zdarzenia posiadał wykupioną u pozwanego polisę ubezpieczenia (...) z sumą ubezpieczenia 200.000 zł, której treść przewidywała w przypadku powstania trwałego uszczerbku na zdrowiu odszkodowanie ustalane jako iloczyn procentowego uszczerbku na zdrowiu i sumy ubezpieczenia, przez co za każdy 1 procent trwałego uszczerbku na zdrowiu przyznawane było odszkodowanie w wysokości 2.000 zł. Wskazał też, że w dniu 4 lipca 2014 r. zgłosił szkodę pozwanemu, który przyznał mu świadczenie w wysokości 18.000 zł, w wyniku ustalenia u powoda 9% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Powód wyjaśnił, że nie zgodził się ze stanowiskiem pozwanego i zgłosił sprawę do likwidacji do (...) S.A., które ustaliło w toku swego postępowania likwidacyjnego, że trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 10%, w związku z czym przyznane odszkodowanie powinno być zostać ustalone w wysokości 20.000 zł; tym

samym przedmiotowym pozwem objęta została kwota stanowiąca różnicę między wypłaconą, a należną mu sumą odszkodowania. Powód podał też, że na ustalony u niego trwały uszczerbek na zdrowiu składa się:

- 1) uraz skrętny kręgosłupa szyjnego - poz. 89a - 3%
- 2) uraz skrętny stawu skokowego lewego - poz. 163a - 2%
- 3) rana kończyny górnej lewej - przedramienia i ramienia - poz. 115a - 1% i poz. 125a - 1% (łącznie 2%)
- 4) rana uda lewego z bliznowcem po wygojeniu - poz. 161a - 3%.

Pozwany przyznając okoliczności faktyczne podane przez powoda co do łączącej strony procesu umowy ubezpieczenia potwierdzonego polisą (...) oraz kwoty wypłaconego odszkodowania i sposobu jego ustalenia przez pozwanego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zarzucił, że twierdzenie powoda o doznanym przez niego 10% uszczerbku jest niezasadne i nieudowodnione. Pozwany zakwestionował także datę od której powód domagał się odsetek za opóźnienie, powołując się w tym zakresie na regulację §49 ust. 2 i 3 owu oraz art. 817 kc oraz sposób ustalenia żadanego przez powoda zwrotu kosztów zastępstwa procesowego opartego o wystawioną powodowi fakturę, w tym też żądny od tego wynagrodzenia Vat.

Ponieważ przedstawiony wyżej stan faktyczny sprawy w zakresie warunków zawartej przez strony procesu umowy był niesporny, niesporne były też wielkość wypłacone przez pozwanego powodowi ubezpieczenia oraz sposób ustalenia tej wielkości - konieczność dokonania ustaleń stanu faktycznego w zakresie stanowiącym spór pomiędzy stronami sprowadzała się do ustalenia zakresu faktycznego trwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego przez powoda.

W toku przeprowadzonego w toku sprawy postępowania dowodowego w tym zakresie Sąd ustalił, iż:

Po upadku w dniu 8 czerwca 2014 r. na rowerze powód uderzył kaskiem w podłoże, przez co przez chwilę był zamroczony, jednak nie stracił przytomności, krwawiła mu przy tym lewa noga (udo) i lewe ramię. Po wykonanym u w oddziale Ratunkowym Szpitala w E. prześwietleniu okazało się, że powód ma skręconą kostkę, prześwietlono szyję, rany kończyn górnych i dolnych lewych doraźnie zaopatrzone chirurgicznie szwami i plastrami steri stripy, kręgosłup szyjny unieruchomione kołnierzem, a staw skokowy szyną gipsową. Leczenie powód kontynuował w Poradni w N., gdzie m.in. zdjęto mu szwy i po drugim tygodniu szynę gipsową. Kołnierz unieruchamiając powód nosił przez okres około 2-3 tygodni. Następnie przebył trzykrotne zabiegi rehabilitacyjne. Leczenie chirurgiczne zakończył w dniu 28 sierpnia 2014 r. Powód wrócił do pracy zawodowej. Nie przebywał w szpitalu, chodził jedynie do poradni ortopedycznej z powodu bólu uszu i kostki. Stamtąd skierowano go też na rehabilitację kostki i szyi. Przez około miesiąc po upadku powód poruszał się o kulach, zakupił też specjalny usztywniacz na kostkę, nie mógł bowiem w pełni ruszać stopą. Obecnie męczą go długie podróże samochodem i jazda na rowerze, gdyż po około 2 godzinach zaczyna boleć go kostka. Gdy zmienia się pogoda to powód odczuwa ranę na udzie. Ran na ramieniu i przedramieniu, które zagoiły się szybko, powód obecnie czuje. Od czasu do czasu natomiast, po przebudzeniu odczuwa jakby skostniała mu szyja.

W zakresie kręgosłupa występuje u powoda dyskretne zniesienie lordozy szyjnej. Natomiast ruchomość w odcinku szyjnym jest prawidłowa, przy zgięciu dotyka on brodą klatki piersiowej. Także w odcinku lędźwiowym nie stwierdzono u powoda istotnych czynnościowo ograniczeń ruchomości. Podobnie nie stwierdzono u niego wzmoczonego napięcia mięśni przykręgosłupowych, ani innych neurologicznych, patologicznych objawów ze strony kręgosłupa.

Na lewej nodze, na bocznej powierzchni uda w 1/2 długości występuje u powoda blizna długości 10 cm. Jest to blizna bez patologii. Zachowany jest fizjologiczny zakres ruchomości w stawie biodrowym i kolanowym. Na przednie bocznej powierzchni podudzia widnieje linijna blizna długości 10 cm, bez przerostu keloidowego i innej patologii. Nie stwierdzono u powoda ani zaniku mięśni uda ani podudzia. W lewym stawie skokowym występuje deficyt 10°

pełnego zgięcia grzbietowego. Pomimo tego zakres zgięcia podszwowego skokowym jest prawidłowy, podobnie jak i ruch pronacji, supinacji w tym stawie jest w prawidłowym zakresie. Ruch stania na palcach i piętach oraz przysiad jest zachowany, chód wydolny bez utykania i innej patologii chodu.

Doznane przez powoda obrażenia aktualnie skutkują:

1. skręceniem kręgosłupa szyjnego, które leczono zachowawczo kołnierzem unieruchamiającym, co skutkowało zniesieniem lordozy szyjnej stwierdzonej w obrazie rtg z 08.06.2014r., oraz skutkuje obecnie spłyceniem lordozy szyjnej, które po okresie ponad 3 lat wypadku, nosi znamiona trwałego. Następstwo to odpowiada pozycji 89 a Tabeli Norm Oceny Procentowej Trwałego Uszczerbku na Zdrowiu (...) z 2004 r. Uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu wynosi 2,5 %.
2. raną tłuczoną ramienia lewego, którą doraźnie zaopatrzone chirurgicznie, która skutkuje blizną dł. 7 cm, co odpowiada to pozycji 115 a w/w Tabeli z 2004 r. - 1% uszczerbku na zdrowiu. Podobnie rana tłuczona przedramienia lewego, którą także doraźnie zaopatrzone chirurgicznie, skutkuje blizną długości 4 cm, co odpowiada pozycji 125 a Tabeli Norm Oceny Procentowej Trwałego Uszczerbku na Zdrowiu (...) z 2004r. Uszczerbek na zdrowiu z tego tytułu również wynosi dalsze 1%.
3. raną tłuczoną uda lewego, którą w Oddziale Ratunkowym Szpitala w E. zaopatrzone chirurgicznie, skutkuje blizną dł. 10 cm – co odpowiada to pozycji 150 a w/w Tabeli – i skutkuje 1,5 % uszczerbku na zdrowiu. Rana podudzia lewego, której nie szyto, a którą zaopatrzone opatrunkiem typu steri - strip skutkuje blizną dł. 10 cm. Następstwo te odpowiada pozycji 161 a Tabeli Norm Oceny Procentowej Trwałego Uszczerbku na Zdrowiu (...) z 2004r. i skutkuje 1,5 % uszczerbku na zdrowiu za rozległość.
4. skręceniem lewego stawu skokowego, które leczono zachowawczo szyną gipsową, które skutkuje deficytem 10° pełnego zgięcia grzbietowego stopy w stawie skokowym. Następstwo to odpowiada pozycji 163 a i wywołuje 1,5 % uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie §4 pkt 34 ogólnych warunków jednostkowego i rodzinnego ubezpieczenia następstw trwały uszczerbek na zdrowiu to trwałe, nie rokujące poprawy uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia.

Zgodnie z pkt. 89a) Tabeli pozwanej spółki służącej do dokonywania oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu uszkodzenie kręgosłupa w odcinku szyjnym w postaci: skręcenia, stłuczenia, niewielkiego uszkodzenia aparatu więzadłowego - z przemieszczeniem kręgów poniższych milimetrów lub niestabilność kątowa poniżej 12 % - w zależności od stopnia zaburzenia ruchomości dawała podstawę do ustalenia stopnia procentowego uszczerbku na zdrowiu w wielkości od 1 do 5%.

Zgodnie zaś z pkt. 163a) uszkodzenie stawu goleniowo-skokowego lub skokowo- piętrowego w postaci skręcenia, stłuczenia, uszkodzenia więzadeł, torebki, uszkodzenia tkanek miękkich, blizn - w zależności od zniekształceń, funkcji stopy, zmian wtórnych i innych powikłań - przypadku następstwa skręcenia powodującego niewielkie zaburzenia ruchomości, niewielkie zniekształcenia, blizny, ubytki - dawał podstawę ustalenia stopnia procentowego uszczerbku na zdrowiu w wielkości od 1 do 2%.

okoliczności bezsporne: owu - k. 44v; tabela procentowego - k. 61 i 69

dowód: - zeznania pozwanego - k. 164-165

- opinia biegłego sądowego K. K. - k. 226-230

Sąd zważył, co następuje:

Ustaleń powyższego stanu faktycznego sprawy Sąd dokonał w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów przedstawionych przez strony i dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy tutejszego Sądu,

w tym dokumentacji zgromadzonej przez powoda w toku postępowania likwidacyjnego. Dokumenty te Sąd ocenił jako wiarygodne, albowiem ich autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania przesłuchanego w charakterze strony powoda oraz sporządzoną w niniejszej sprawie pisemną opinię biegłego K. K. wraz ze złożonymi do niej przez biegłego ustnymi wyjaśnieniami.

Okolicznością wymagającą rozstrzygnięcia było bowiem, jak już to wyżej wskazano, ustalenie przez Sąd wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda. Powyższe determinowało bowiem treść orzeczenia w sprawie

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych w oparciu o ten materiał ustaleń faktycznych, Sąd doszedł do przekonania, iż twierdzenia powoda w zakresie stanowiska o przysługiwaniu mu uprawnienia do żądania dopłaty odszkodowania w wysokości dochodzonej pozwem pozostawało niezasadne i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozstrzygając w ten sposób Sąd miał na względzie, iż z treści sporządzonej w sprawie opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii i chirurgii urazowej - traumatologii K. K. w sposób jednoznaczny wynikało, iż w wyniku wypadku z dnia 8 czerwca 2014 r. powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w łącznym wymiarze 9%, a więc w wysokości ustalonej ostatecznie przez pozwanego na przedsądowym etapie likwidacji szkody. Opinia tego biegłego była nie tylko jednoznaczna w swych wnioskach, ale także należycie umotywowana i wyjaśniona przez biegłego. Zarzuty stawiane treści tej opinii przez pełnomocnika powoda sprowadzały się do zakwestionowania ustalonego przez biegłego stopnia uszczerbku ustalonego u powoda, przez nieuwzględnienie przez biegłego w jego opinii stanu po ranie tłuczonej kciuka oraz zaniżeniu stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda co do urazu kręgosłupa szyjnego oraz skręcenia lewego stawu skokowego, z uwagi na ustalenie zakresu stopnia uszczerbku w tej części na poziomie niższym niż wskazał to biegły B. w sporządzonej przez niego uprzednio opinii sądowej.

W ocenie Sądu zarzuty strony powodowej dotyczące rany palca, poza ich oczywistą bezzasadnością - wynikającą chociażby z faktu, iż także podmiot świadczący powodowi pomoc faktyczną i prawną w zakresie ustalenia stopnia doznanego przez powoda trwałego uszczerbku, w sporządzonej na rzecz powoda opinii prywatnej jednoznacznie wskazał, że związany z tym urazem procent uszczerbku wynosi 0% (vide k. 16 akt sprawy), mimo, iż faktycznie w karcie wypisu historii choroby powoda po pobycie w Wojewódzkim Szpitalu w E. wskazano, że na oczyszczoną ranę palca pierwszego ręki lewej założono opatrunek (vide k. 125 wydruku akt szkody), były także zarzutami spóźnionymi, wobec braku uprzedniego przytoczenia okoliczności faktycznych w tym zakresie. Na problemy w tym zakresie nie wskazano bowiem ani w uzasadnieniu pozwu, ani też powód podczas składania przez niego zeznań nie powoływał się na wskazywane obecnie przez jego pełnomocnika skutki w postaci uszczerbku na zdrowiu w zakresie kciuka.

Nieskutecznie strona powodowa kwestionowała także ustalenia biegłego sądowego K. K. w zakresie ustalonego przez biegłego stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda w części dotyczącej urazu kręgosłupa szyjnego oraz skręcenia lewego stawu skokowego. Składając ustne wyjaśnienia do złożonej w sprawie opinii pisemnej biegły bowiem w sposób merytoryczny i przekonujący przedstawił motywy swojej opinii oraz wyjaśnił czym kierował się ustalając stopień uszczerbku w tych przypadkach na poziomie odpowiednio: 2,5% oraz 1,5%, wskazując że wielkość 2,5% uszczerbku w przypadku kręgosłupa szyjnego uzasadniona była faktem tylko niewielkiego spłycenia fizjologicznej lordozy szyjnej, zaś w przypadku skutków skręcenia kostki - tym, iż tylko maksymalny, tj. 40% deficyt pełnego zgięcia stopy w stawie skokowym uzasadniałaby ustalenie maksymalnego stopnia uszczerbku z tego tytułu, tj. w wysokości 2%. Taki stwierdzony u powoda deficyt pełnego zgięcia stopy wynosił zaś zaledwie 10°. W konsekwencji opinię sporządzoną przez biegłego K. K. Sąd uznał za wiarygodną i jako taką uczynił ją podstawą ustaleń faktycznych w sprawie w zakresie okoliczności faktycznych wymagających wiadomości specjalnych.

Powyższych cech nie posiadała pierwotnie sporządzona w sprawie opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedycznej A. B. (k. 125-126). Opinia ta, nie dość, że lakoniczna, gdyż zawarta jedynie na 1,5 stroniczy maszynopisu, to jednocześnie była wewnętrznie sprzeczna, a przez to nieprzydatna dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Biegły A. B., jakkolwiek bowiem stwierdził, iż łączny długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi w

sumie 10%, to jednocześnie wskazał, iż jest to taki sam stopień uszczerbku jak orzeczony przez (...). Co więcej, biegły ten wskazał też, że orzeczony przez (...) uszczerbek został ustalony rzetelnie, przez co biegły nie znajduje podstaw do uznania go w wyższym zakresie. Było to zaś bezsprzeczne stwierdzenie nieprawdziwe, gdyż poza sporem pozostawał fakt, iż pozwany ustalił u powoda poziom trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 9%. Sąd miał też na uwadze - co trafnie zarzucił przedmiotowej opinii pełnomocnik pozwanego (k. 135 i 143) - iż biegły w opinii swej wskazał, że ustalony przez niego u powoda uszczerbek jest uszczerbkiem o charakterze długotrwałym, a więc takim, którego faktu wystąpienia umowa łącząca strony nie przewidywała jako podstawy do wypłaty świadczenia (umowa przewidywała bowiem wypłatę świadczenia jedynie w przypadku trwałego uszczerbku na zdrowiu, a więc takiego, który nie rokuje poprawy uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia) oraz podał też, że mimo że ustalone przez niego u powoda blizna na udzie lewym jest znaczna, to jednak nie jest bliznowcem i nie wpływa na funkcję kończyny - przez co, jak zasadnie podnosił pozwany - nie powinna w ogóle zostać przez biegłego uznana za podstawę uszczerbku trwałego wg pkt: 115, 125 i 150 Tabeli norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu (...). Powyższe wskazanie - pomimo późniejszego podania przez biegłego A. B. w opinii uzupełniającej z dnia 5 listopada 2016 r. (k. 141 akt sprawy), że z uwagi na okoliczność, że także obecnie stwierdza się ograniczenia układu ruchu, a więc już po stosunkowo długim okresie czasu, to oceniane na 10% z powodzeniem można określić jako o charakterze trwałym - dyskredytowało, zdaniem Sądu, wiarygodność i rzetelność omawianej opinii i skutkowało koniecznością dopuszczenia w sprawie dowodu z opinii innego biegłego, która nie tylko nie zawierała takich sprzeczności oraz błędów, ale też została sporządzona w sposób kompleksowy i logicznie umotywowana.

Powyższe okoliczności stanowiły przyczynę odmowy uwzględnienia wniosku strony powodowej o przeprowadzenie w sprawie dowodu z opinii innego, trzeciego biegłego, którą pełnomocnik powoda motywował tym, iż w sprawie zostały sporządzone dwie sprzeczne opinie. Wobec zupełnej nieprzydatności opinii biegłego A. B. dla wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, nie istniała potrzeba konfrontowania jej treści z opinią biegłego K. K.. Co więcej, Sąd miał także na uwadze, że jakkolwiek wnioski obu tych opinii w zakresie wskazania procentowego stopnia uszczerbku były odmienne, to jednak obie te opinie wskazywały, że stopień uszczerbku ustalony przez pozwanego ubezpieczyciela jest prawidłowy, to ostatecznie jednak tylko jedna z tych opinii, tj. opinia biegłego K. K. została przez Sąd uznana za przekonującą, a przez to za wiarygodną. Nie miał więc miejsca w sprawie fakt sporządzenia dwóch odmiennych co do wniosków, a przy tym tożsamy pod względem wiarygodności opinii medycznych, co niewątpliwie uzasadniałoby uwzględnienie wniosku strony powodowej i skutkowałoby dopuszczeniem dowodu z opinii rozstrzygającej. Wręcz przeciwnie, gdyby opinia biegłego A. B. została sporządzona z uwzględnieniem należytego stopnia staranności i rzetelności, nie zaszłaby potrzeba skorzystania przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy z opinii innego biegłego, którego staranność i rzetelność nie budziła wątpliwości Sądu. Podkreślić należy, że zarzuty stawiane opinii biegłego A. B. przez pełnomocnika pozwanego - jakość tej opinii dyskredytowały, zaś te zgłaszane przez pełnomocnika powoda w stosunku do opinii biegłego K. K. - stanowiły tylko nieuzasadnioną polemikę z wnioskami biegłego.

Mając powyższe na uwadze Sąd powództwo oddalił w całości. Wielkość wykazanego przez powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu, w rozumieniu wskazanych wyżej ogólnych warunków ubezpieczenia wynosiła bowiem łącznie 9%, co skutkowało obowiązkiem wypłaty na jego rzecz przez pozwanego łącznie kwoty 18.000 zł. Ponieważ zaś pozwany wypłacił powodowi z tego tytułu taką właśnie sumę, wystąpienie z powództwem o zapłatę dalszych 2.000 zł podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt. I wyroku w oparciu o przepis art. 805 §2 pkt 2 kpc a contrario.

W konsekwencji powód, jako strona przegrywająca, został obciążony wszystkimi kosztami procesu powstałymi w sprawie (art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc).

Stąd też w punkcie II wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego zwrot poniesionych przez pozwanego kosztów procesu w łącznej kwocie 617 zł, na które składało się wynagrodzenie reprezentującego pozwanego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 600 zł ustalonej w wysokości stawki minimalnej określonej w §6 pkt. 3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu

(Dz.U.2013.490 t.j. - pozew został wniesiony we wrześniu 2015 r.), tj. w kwocie 600 zł oraz zwrot wydatków z tytułu opłaty skarbowej uiszczonej w związku ze złożeniem do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego - 17 zł.

W punkcie III wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. 2014.1025 t.j., ze zm.) Sąd nakazał zapłacić powodowi na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 716,34 zł z tytułu zwrotu wydatków, które zostały tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa. Łączna kwota wydatków z tytułu wynagrodzenia biegłych sądowych powołanych w niniejszej sprawie, ustalonych prawomocnymi postanowieniami w tym przedmiocie, wyniosła bowiem 1.216,34 zł, zaś zaliczka uiszczona przez powoda pokryła jedynie 500 zł z tej ogólnej sumy. W pozostałej części, tj. w kwocie 716,34 zł wydatki tymczasowo wyłożył Skarb Państwa.